

5. NEDĚLE POSTNÍ

📖 Jer 31,31-34; Žid 5,7-9, Jan 12,20-33

1. čtení – Jeremiáš 31,31-34

Hle, blíží se dni – praví Hospodin, kdy sjednám s Izraelovým a Judovým domem novou smlouvu: ne jako byla smlouva, kterou jsem sjednal s jejich otci, když jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; smlouva, kterou zrušili, ačkoli já jsem byl jejich pánem – praví Hospodin. Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech – praví Hospodin: **Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.** Nebude již učit druh druhá, bratr bratra: „Poznej Hospodina!“ **Neboť mě poznají všichni od nejmenšího do největšího – praví Hospodin. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hřích už nevzpomenu.**

2. čtení – Židům 5,7-9

Bratři a sestry! Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. **Ačkoli to byl Syn, naučil se svým utrpením poslušnosti.** Když tak dokonal své dílo, **stal se příčinou věčné spásy pro ty, kteří ho poslouchají.**

Evangelium – Jan 12,20-33

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „**Pane, rádi bychom viděli Ježíše.**“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „**Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrně nezapadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtou. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobď mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!**“ Tu se ozval hlas z nebe: „**Oslavil jsem a ještě oslavím.**“ Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „**To k němu promluvil anděl.**“ Ježíš jim na to řekl: „**Ten hlas se nezval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny lidi k sobě.**“ Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.



➔ K evangeliu: *Na kříži oslavený (podle S. Faustiho)*

Zrno, které umře, je plodné: darováním života se stává principem života. Oslavení Syna je to semeno, které umírá: darováním života se zjevuje jako rovný Otci, princip života pro všechny. Řekové, kteří chtějí vidět Ježíše, jsou prvotinou této plodnosti.

Kdo má svůj život rád, ztratí ho. Zaznívají tu slova, která Ježíš mluví k zástupům a učedníkům např. v Mk 8,35: „**Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho.**“ To platí pro každého člověka: sobec, který lpí na svém životě, se uzavírá do sebe a zůstane sám. Ztrácí svůj život, protože **život je vztah a láska.** Kdo chce zadržet dech, umře zadušením. Člověk žije tím, že se nadechuje a vydechuje: **život proudí, když je z lásky přijímán a darován.**

Otec oslaví své jméno na kříži, až Syn daruje Ducha a odhalí svoji slávu Otcova Jednorozeného (1,14). A oslaví ho také v dějinách skrze velký počet bratří a sester, kteří budou žít z jeho lásky Syna a poznají Otce.

Potáhnu všechny k sobě. Kdo nezná Otcovu lásku, je na útěku od něj coby Otce, od sebe coby syna a od ostatních coby bratří: vstupuje do temnot a do smrti. Ale jeho srdce je stvořeno pro pravdu a lásku, pro pravdu, která je láskou, světlem jeho existence. Když konečně „vidí“, pro koho byl stvořen, ihned ho pozná, jako žízeň poznává vodu. Tehdy osvobozený od slepoty a strachů, které ho blokují, je přitahován k Synu, který mu zjevuje jeho identitu syna. Tehdy se vrací k Otci a obrací se k bratřím.

✠ MODLITBA

Pane Ježíši, děkuji za tvé vyvýšení a za to, že táhneš všechny k sobě, že táhneš i mě. Ať prosím i ve mně odumře to, co odumřít má, abych mohl přinést ovoce. Amen.